

- Stoicos, introducentes duo principia æterna, ὄν καὶ οὐκ ὄν. 3. Manichæos, qui fingebāt duos creatores contrarios, unum boni, alterum mali. 4. Arianorum blasphemias: patrem ut verum Deum opus creationis indignum reputasse suā excellentiā, ideoq; filio illud commisisse, ut minori. 5. Valentini & Basilidis dogma: nimirum duas personas Trinitatis ex communi materia genitas esse. 6. Deniq; Aristotelem, qui putat mundum non cœpisse, sed æternum fuisse. Nullum, inquit, creatum æternum.
7. Cùm dicuntur omnia facta ex nihilo: non significatur materia ex quā: sed notatur terminus à quo: *quia cum res non essent, Deo dicente esse cœperunt.*
8. Neque verò creatio sic intelligi debet, quasi Deus discefferit à suo opificio, sicut faber à domo facta: quin potius perpetuò adest, gubernat & conservat naturas à se conditas, *Act 17. v. 24 & seqq.* idque liberrimè, non alligatus causis secundis: quas pro sua liberrima voluntate potest mutare, promovere, impedire.
9. Facta est creatio non uno momento, sed distinctis sex diebus, *Genes. 1. v. ult. cap. 2. vers. 2.*
10. *Primo die* cœlum, terra, abyssus & lux, immediatè ex nihilo creata sunt. Vbi nomine cœli & terræ intelligimus rudem materiam

riam